

ROMANIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DECIZIE Nr. 400 DOSAR NR. 432/CAF/2006

Ședința publică de la 11 Aprilie 2006

PREȘEDINTE-

- Judecător
- Judecător
- Judecător

Grefier

XXX X

Pe rol judecarea recursului declarat de reclamanta Tr. Severin, împotriva sentinței nr. 320/CA din data de 22 decembrie 2005, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosarul nr. 6109/2005.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta reclamantă Tr. Severin reprezentată de avocat Dogaru Mihai și intimata pârâtă DGFP Mehedinți prin consilier juridic Corneanu Julieta.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, instanța apreciind cauza în stare de judecată acordă cuvântul părților pentru a pune concluzii:

Avocat pentru recurenta reclamantă Tr. Severin susține oral motivele de recurs invocate în scris, în raport de care, pune concluzii de admiterea recursului, modificarea sentinței pronunțată de Tribunalul Mehedinți în sensul admiterii acțiunii.

Consilier juridic pentru intimata pârâtă DGFP Mehedinți solicită respingerea recursului și menținerea sentinței ca legală și temeinică.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Mehedinți, reclamanta a solicitat în contradictoriu cu pârâta DGFP Mehedinți, anularea deciziei nr.10 din 31 martie 2005, emisă de pârâtă, prin care i s-a respins contestația împotriva măsurilor dispuse de organele de control ale DGFP – DCF, prin procesul verbal nr. 9761 din 11 iunie 2004, și anume obligarea societății reclamante la plata sumei de lei, reprezentând: lei TVA, lei dobânzi aferente, lei penalități de întârziere.

În motivarea cererii a arătat că prin procesul verbal care a stat la baza deciziei atacate, DGFP Mehedinți contestă practic propriul control efectuat asupra contabilității control încheiat la 20 noiembrie 2002 și prin care se stabilește că agentul economic, nu numai că nu datorează suma la bugetul de stat, având chiar de recuperat lei.

În urma controalelor efectuate de CAS, Casa de Pensii, ITM, DGFP, societății i s-a eliberat certificatul de atestare fiscală pentru persoane juridice

nr.7904 din 13 aprilie 2004, din care rezultă că nu figurează cu debit neachitat la bugetul general consolidat al statului și că este vorba de 12 facturi fiscale primite de care în opinia părâtei nu erau completate conform cerințelor legale.

Instanța, din oficiu, a solicitat Parchetului de pe lângă Judecătoria Dr. Tr. Severin, transmiterea dosarului în care s-a pronunțat rezoluția nr.1837/P/10 noiembrie 2004 de scoatere de sub urmărire penală a învinuitului Tințu Vărăscuic Dănuț, administrator al

Prin sentința nr.320/CA din 22 decembrie 2005, Tribunalul Mehedinți – Secția comercială și de contencios administrativ a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei.

Pentru a se pronunța astfel, tribunalul a reținut că, atât facturile respective, cât și chitanțele aferente acestora nu pot avea calitatea de document justificativ în înțelesul dispozițiilor art.6 alin.2 din Legea 82/1991, cu atât mai mult cu cât în fapt nu se poate vorbi despre o „operațiune patrimonială”, având în vedere caracterul fictiv al acestor documente și inexistența societăților furnizoare.

S-a mai reținut că, potrivit dispozițiilor art. 95 din codul de procedură fiscală (OG nr. 92/2003) inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale (5 ani), dacă există indicii privind diminuarea impozitului , taxelor și contribuțiilor, și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

În speță termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale a început să curgă de la 1 ianuarie 2000, astfel că inspecția fiscală efectuată la 10 iunie 2004 s-a încadrat în termenul de prescripție prevăzut de lege.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta SRL Dr. Tr. Severin, criticând-o pentru netemeinicie și nelegalitate.

În motivare susține că greșit instanța a considerat că inspecția fiscală din 10 iunie 2004, s-a încadrat în termenul de prescripție, că pentru fiecare factură în parte, începe să curgă un termen de prescripție de 5 ani, termen care se calculează potrivit OG nr. 3/1992.

Mai arată că greșit instanța de fond și organele fiscale nu au putut să înțeleagă faptul că prin emiterea deciziei pe care a atacat-o, în ceea ce privește prescripția, nu se aplică nici legea existentă în momentul controlului din 2004, nici cea aflată în vigoare la momentul judecării procesului și nici vreo altă lege care ar intra în vigoare în viitor, ci legea existentă în momentul nașterii raporturilor juridice și anume OG nr. 3/1992.

Recursul declarat este nefondat pentru următoarele considerente :

S-a contestat decizia nr. 10 din 31 martie 2005 emisă de DGFP Mehedinți, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația reclamantei împotriva procesului verbal de inspecție nr. 9761 din 11 iunie 2004, proces verbal prin care a fost verificat modul în care au fost înregistrate în contabilitate în perioada martie - octombrie 1999 un număr de 12 facturi

- provenite de la diverși furnizori și care au fost apreciate ca nefiind completate corespunzător.

Instanța de fond a respins contestația ca neîntemeiată.

Referitor la motivul de recurs legat de termenul de prescripție, acesta este neîntemeiat.

Controlul a fost efectuat în anul 2004, luna aprilie - iunie 2004 și a vizat facturi fiscale emise în 1999.

În această perioadă s-au emis acte normative în materia procedurii fiscale. Dacă în anul 1999, când au fost emise facturile era în vigoare OG nr. 3/1992, la data efectuării controlului intrase în vigoare încă de la 1 ianuarie 2002, Codul de procedură fiscală și Codul fiscal.

Prin urmare, organele de control nu puteau aplica, în anul 2004, norme de procedură care erau abrogate, pentru că în materie procedurală, normele sunt de imediată aplicare.

Dispozițiile Codului de procedură fiscală nu retroactivează, dar din momentul intrării în vigoare, toate controalele fiscale se vor face în conformitate cu dispozițiile acestuia pentru că sunt singurele în vigoare, chiar dacă vizează perioade anterioare anului 2004.

Referitor la pct. 2 din motivele de recurs, și acesta este neîntemeiat pentru că nu se putea face referire la un act normativ deja abrogat în momentul controlului.

Apreciind că soluția instanței de fond este legală și temeinică, în baza art. 312 c.c.p. procedură civilă, va fi respins recursul-ca-nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge recursul declarat de reclamanta
, împotriva sentinței nr. 320/CA din 22decembrie 2005, pronunțată de
Tribunalul Mehedinți – Secția comercială și de contencios administrativ în dosar
nr. 6109/2005.

Decizie irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 11 aprilie 2006.

[Signature]

[Signature]
Grefier,

[Signature]
13

Red. E.M.
Dact.I.E.
Ex.2/2.05.2006
j. fond: